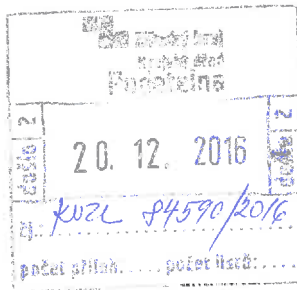


JUDr. Moravkova' 



KUZLP019XHTM

MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Č.j.: 3453/M/16

86702/ENV/16

Spis. zn.: P/3433

Vypraveno dne:

10. 12. 2016

ROZHODNUTÍ

Na základě podnětu Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „krajský úřad“), ze dne 1. 8. 2016, č.j. KUZL 53721/2016, k přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“), ze dne 19. 11. 2015, č.j. 51535/ENV/15, pro záměr „*Plavební komora Bělov*“, vydaného podle čl. II. bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), a další související zákony (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“), jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl v přezkumném řízení, jehož účastníkem ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu je Ředitelství vodních cest ČR, IČO: 679 81 801, se sídlem nábřeží L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1 (dále jen „odvolatel“),

t a k t o :

Podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu **r u š í m** předmětné závazné stanovisko ministerstva ze dne 19. 11. 2015, č.j. 51535/ENV/15.

O d ů v o d n ě n í :

Přípisem krajského úřadu ze dne 1. 8. 2016, č.j. KUZL 53721/2016, sp. zn. KUSP 48758/2016 ÚP-Mor, byl ministr životního prostředí jako nadřízený správní orgán ve vztahu k ministerstvu požádán podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska ministerstva ze dne 19. 11. 2015, č.j. 51535/ENV/15 (dále jen „předmětné stanovisko“). Krajský úřad tak učinil proto, že jako stavební úřad vede řízení o odvolání odvolatele ze dne 18. 4. 2016, č.j. ŘVC/47/2013/OPR-93, proti rozhodnutí č. 80/2016 Městského úřadu Otrokovice, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 30. 3. 2016, č.j. SÚ/13296/2016/KRN, kterým byla zamítnuta žádost odvolatele o umístění stavby „*Plavební komora Bělov*“ (dále jen „rozhodnutí o umístění stavby“).

Proti rozhodnutí o umístění stavby podal odvolatel námítky, které směřují proti obsahu předmětného stanoviska ministerstva. Krajský úřad proto požádal

podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu ve vztahu k těmto námitkám o potvrzení nebo změnu předmětného stanoviska.

Odvolatel konstatuje, že důvodem pro vydání zamítavého rozhodnutí o umístění stavby je formulace podmínky č. 1 předmětného stanoviska, která zní takto: „*V rámci projektové přípravy a následné realizace plavební komory u jezu Bělov bude nezbytné přeložit koncovou část Širokého potoka, která je v současné době zaústěná v nadjezí, do dolní rejdy. Způsob napojení Širokého potoka na řeku Moravu řešit jiným způsobem než zatrubněním jeho ústí tak, aby byla zajištěna funkce rybního přechodu a nedošlo ke vniku migrační bariéry.*“

Jak vyplývá z odvolání odvolatele ze dne 18. 4. 2016 proti rozhodnutí o umístění stavby, nesouhlasí odvolatel s postupem stavebního úřadu, neboť zastává názor, že v podmínce č. 1 předmětného stanoviska ministerstva je toto stanovisko nezákonné, nedůvodné a věcně nesprávné. Odvolatel předložil stavebnímu úřadu řadu podkladů, kterými je nezákonnost a nedůvodnost této podmínky prokazována.

Podle odvolatele nelze napojení Širokého potoka technicky realizovat bez zatrubnění, a to s poukazem na výškový rozdíl hladin vodotečí (2,47 m) s nutností ohrazení koryta pro zajištění protipovodňové ochrany. Dalším technickým důvodem, který eliminuje využití otevřeného koryta, je zaústění kanalizační stoky z obce Kvasice.

Odvolatel dále upozorňuje, že si krajský úřad (odbor životního prostředí) nechal zpracovat odborný posudek znalcem v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství Ing. Radomírem Foukalem (znalecký posudek č. 13047 ze dne 31. 10. 2013). V tomto posudku byl konstatován závěr, že zaústění Širokého potoka do podjezí bez zatrubnění je technicky v podstatě nerealizovatelné, a navržené řešení je jediné technicky možné a smysluplné řešení. Dolní úsek Širokého potoka není vhodný pro migraci či osídlení rybami, protože je degradován nedostatkem průtoku a zaústěním vody z trubního odlehčení kanalizace Kvasice.

Odvolatel dále poukazuje na rozhodnutí orgánu ochrany přírody, kterým byla povolena výjimka z ochranných podmínek ohrožených zvláště chráněných druhů živočichů (rozhodnutí ministerstva ze dne 24. 10. 2014, č.j. 24883/ENV/14, 565/570/14). Podle odvolatele je v tomto rozhodnutí konstatováno, že neexistuje jiné řešení napojení Širokého potoka, než takové, které odvolatel předkládá v projektové dokumentaci.

Podle odvolatele měl stavební úřad k dispozici uvedené důkazy, kterými je podle odvolatele jednoznačně vyvrácena důvodnost a odůvodněnost podmínky č. 1 předmětného stanoviska. Za takovéto situace neměl stavební úřad žádost odvolatele o umístění stavby zamítnout, ale bylo povinností stavebního úřadu dát podnět k přezkoumání předmětného stanoviska podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu.

Odvolatel dále napadá nezákonnost a věcnou nedůvodnost uvedené podmínky č. 1 předmětného stanoviska. Podle odvolatele byla podmínka č. 1 předmětného stanoviska vydána bez řádného zjištění skutkového stavu Širokého potoka a existujícího způsobu jeho napojení. Široký potok je již nyní zatrubněn, a to do dolní vody, a nebude tedy docházet k realizaci přeložky z horní do dolní vody. Problematika toku z horní do dolní vody je tedy již vyřešena existujícím stavem.

Podle odvolatele není napojení Širokého potoka technicky realizovatelné bez zatrubnění. Dolní úsek Širokého potoka není vhodný pro migraci či osídlení rybami, protože je degradován nedostatkem průtoku zaústěním vody z trubního odlehčení kanalizace Kvasice. Je zcela jednoznačné, že z tohoto důvodu je Široký potok z hlediska migrace ryb zcela bezvýznamnou lokalitou, která nemůže sloužit nejen k vytírání ryb (cíl migrace ryb), ale ani k samotnému přežití ryb.

Podle odvolatele není realizací záměru jakkoli dotčena podmínka č. 31 předmětného stanoviska. Samotná stavba nevytváří žádnou bariéru pohybu ryb

a vodních živočichů ve vztahu k Širokému potoku. Široký potok je v současném stavu pro pohyb ryb neprůchodný, a to v důsledku existujícího napojení prostřednictvím spadliště vody. Realizací záměru se tedy na této situaci ničeho nezmění. Na tomto potoce neexistuje rybí přechod, a proto zde neexistuje jakákoli migrace ryb.

Podle odvolatele nebyla podmínka č. 1 předmětného stanoviska nijak odůvodněna. V předmětném stanovisku nebyl podle odvolatele reflektován zjištěný skutkový stav.

Odvolatel doplnil svoje odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby podáním ze dne 23. 5. 2016. Odvolatel poukazuje na vyjádření Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 16. 5. 2016, č.j. MěÚKM/031878/2016, kterým bylo nahrazeno předchozí vyjádření tohoto úřadu ze dne 5. 8. 2010, č.j. MěÚKM/047733/2010, které bylo učiněno příslušným orgánem ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, k posudku pro předmětný záměr podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“). Novým vyjádřením bylo jednoznačně stanoveno, že není nadále požadováno napojení Širokého potoka bez zatrubnění a vybudování rybího přechodu v souvislosti s tímto tokem.

K odvolání odvolatele proti rozhodnutí o umístění stavby se vyjádřil spolek Egeria, z. s., IČO: 228 921 33, se sídlem na adrese Obchodní 1324, 765 02 Otrokovice (dále jen „spolek“), podáním ze dne 30. 5. 2016.

Spolek ve vztahu k hodnocení podmínky č. 1 předmětného stanoviska konstatuje tvrzení odvolatele, podle kterého je Široký potok již nyní zatrubněn do podjezí, a proto nebude záměrem docházet k realizaci přeložky z nadjezí do podjezí, a problematika je tak vyřešena existujícím stavem. Spolek souhlasí, že stavba zachová zaústění do podjezí. Podstatné však je, že stavbou má být prodlouženo a na dlouhou dobu konzervováno zatrubnění Širokého potoka, což je z hlediska ochrany přírody nežádoucí.

Spolek dále nesouhlasí s tvrzením odvolatele, že napojení Širokého potoka není technicky možné realizovat bez zatrubnění a že dolní tok Širokého potoka není vhodný pro migraci či osídlení rybami, protože je degradován nedostatkem průtoku a zaústěním vody z trubního odlehčení kanalizace.

Podle spolku lze zaústění trubního odlehčení kanalizace řešit jinak, zatrubnění Širokého potoka proto není nutné a Široký potok má také dostatečný průtok, aby jej mohly osídlit menší druhy ryb nebo jiní vodní živočichové.

Spolek k námitkám odvolatele o odborném posudku Ing. Radomíra Foukala konstatuje, že Ing. Foukal není zapsán do seznamu znaleců a tlumočnicků, a proto tento znalecký posudek nelze použít podle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu k dokazování.

Spolek dále nesouhlasí s tvrzením odvolatele, že stavba nevytváří bariéru pohybu ryb a vodních živočichů ve vztahu k Širokému potoku, protože ten je již nyní pro ryby neprůchodný. Spolek konstatuje, že záměr prodlužuje a konzervuje zatrubnění Širokého potoka, a tímto zhoršením podmínek se bariéra vytváří.

Podle spolku nelze odkazovat na rozhodnutí orgánu ochrany přírody o výjimce ze zákazů na ochranu zvláště chráněných živočichů nebo na odborný posudek Ing. Foukala, neboť se jedná o rozhodnutí učiněné za jiného právního stavu, a o posudek irelevantní osoby. Podle spolku je smyslem předmětného stanoviska podle čl. II bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb. ze závaznosti podmínek stanoviska EIA, nikoliv jejich popření, když se v minulosti započalo s jejich obcházením.

Podle spolku pomíjí přístup odvolatele zcela zásadní skutečnost, že rybí přechod je nejdůležitějším kompenzačním opatřením. Nebude-li realizován, stává se záměr nepřijatelným pro kladné posouzení z hlediska vlivů tohoto záměru na životní prostředí.

Žádost krajského úřadu o potvrzení nebo změnu předmětného stanoviska ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jsem spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení rozkladové komisi v souladu s ustanovením § 95 odst. 6 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 3 správního řádu.

Na základě jejího návrhu jsem dospěl k závěru, že žádost krajského úřadu přísluší posoudit jako podnět k přezkoumání předmětného stanoviska ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu. Na základě tohoto podnětu je nezbytné předmětné stanovisko ministerstva zrušit, neboť bylo vydáno v rozporu se zákonem.

Nezákonnost předmětného stanoviska ministerstva spočívá v tom, že tímto stanoviskem bylo rozhodnuto o žádosti odvolatele (v době podání žádosti zastoupeného společností Pöyry Environment a.s.) ze dne 22. 7. 2015, doplněné podáním ze dne 15. 9. 2015, aniž by z předmětného stanoviska ministerstva vyplývalo, jak se ministerstvo vypořádalo s námitkami odvolatele uvedenými v jeho žádosti.

Odvolatel podal žádost o ověření souladu stanoviska EIA ze dne 10. 12. 2010, č.j. 102417/ENV/10 (dále jen „původní stanovisko EIA“), podle čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. I když z tohoto ustanovení zákona přímo nevyplývá, že se na vydání předmětného závazného stanoviska o uvedené žádosti odvolatele vztahuje správní řád, přísluší tak učinit s odkazem na dále uvedená ustanovení správního řádu.

Obecně totiž platí, že i když závazné stanovisko není správním rozhodnutím, je podle ustanovení § 158 odst. 1, resp. ustanovení § 177 odst. 2 správního řádu nezbytné při vydání závazného stanoviska postupovat podle části čtvrté správního řádu (s názvem „*Vyjádření, osvědčení a sdělení*“).

Při vydávání závazného stanoviska (tj. také předmětného stanoviska ministerstva) je tedy nezbytné postupovat podle ustanovení § 154 správního řádu, kde se uvádí: „*Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.*“

Pokud tedy ministerstvo rozhodlo předmětným stanoviskem o uvedené žádosti odvolatele podané s odkazem na čl. II bod 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. (podle kterého ministerstvo ověřuje na základě podané žádosti, že obsah původního stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů), mělo ministerstvo povinnost odůvodnit toto závazné stanovisko přiměřeně s ohledem na požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu (obsahové náležitosti rozhodnutí). Obsah závazného stanoviska totiž musí alespoň v základní rovině odpovídat požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí.

V předmětném stanovisku ministerstva však chybí v rozporu s požadavkem ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu jakákoliv úvaha o tom, jak se ministerstvo vypořádalo s námitkami podané žádosti odvolatele, která upozorňovala na objektivní nerealizovatelnost některých podmínek původního stanoviska EIA.

V uvedené žádosti bylo ministerstvo mimo jiné upozorněno ve vztahu k podmínce č. 2 původního stanoviska EIA s odkazem na přílohy této žádosti (odborný posudek Ing. Radomíra Foukala ze dne 31. 10. 2013), že tato podmínka není technicky realizovatelná. Ministerstvo však na tyto námitky odvolatele nijak nereagovalo a nijak neodůvodnilo, proč se jimi nezabývalo. Tímto postupem zatížilo předmětné stanovisko vadou, která jej činí nepřezkoumatelným v rozporu s požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu.

Dále přísluší konstatovat, že předmětné stanovisko ministerstva bylo také vydáno v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu. Z tohoto ustanovení zákona vyplývá: „Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu...“. Dále je předmětné stanovisko v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu, které stanoví: „Nevyplývají ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“

Jelikož bylo předmětným stanoviskem ministerstva rozhodnuto o uvedené žádosti odvolatele podle čl. II bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb., bylo povinností ministerstva vypořádat se v odůvodnění tohoto stanoviska s námitkami odvolatele uplatněnými v jeho žádosti v souladu s cit. ustanoveními správního řádu, tj. zabývat se důvodností uplatněných námitek odvolatele ve vztahu k původnímu stanovisku EIA.

Po zrušení předmětného stanoviska by mělo ministerstvo znovu rozhodnout o žádosti odvolatele o ověření souladu původního stanoviska EIA podle čl. II. bodu 1. zákona č. 39/2015 Sb.

Z těchto důvodů jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (podat rozklad) ve smyslu ustanovení § 81 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 1 správního řádu, neboť se jím ruší závazné stanovisko vydané podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu, které není samostatným rozhodnutím, a nejedná se tak o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 9 správního řádu, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.

V Praze dne 16. 12. 2016



Mgr. Richard Brabec
ministr životního prostředí

Toto rozhodnutí obdrží:

1. Ředitelství vodních cest ČR
nábřeží L. Svobody 1222/12
110 15 Praha 1
2. Egeria z.s.
Obchodní 1324
765 02 Otrokovice
3. Krajský úřad Zlínského kraje
odbor územního plánování a stavebního řádu
k č.j. KUZL 53721/2016
tř. Tomáše Bati 21
761 90 Zlín
4. Městský úřad Otrokovice
odbor stavební úřad
k č.j. SÚ/13296/2016/KRN
nám. 3. května 1340
765 23 Otrokovice